

Nr 776

Av fru **Marklund m. fl.**, om främjande av verksamheten i barnfilmklubbar.

(Lika lydande med motion nr 623 i Första kammaren)

Lokalt och i riksmåttstock har både kvinnoorganisationer och bildningsförbund ägnat barnfilmfrågan stor uppmärksamhet. På sina håll har betydande lokala insatser gjorts i form av barnfilmklubbar.

Barnfilmkommittén är ett samarbetsorgan mellan landets stora kvinnoorganisationer, och i anslutning till kommittén verkar barnfilmjuryn. Inom de båda organen följer man utvecklingen på barnfilmområdet och utarbetar förteckningar på av juryn godkända barnfilmer med åldersanvisningar.

De reguljära biograferna och TV når nästan alla landets barn. Det är alltså en första rangens uppgift att ge programmen på biografer och i TV en acceptabel utformning.

Problemkomplexet måste attackeras från flera håll. För det första måste vi ha folk som kan göra bra barnfilmer och underhållningsprogram. Härför krävs en speciell utbildning och insatser för att stimulera produktionen. För det andra måste barnen och ungdomarna redan på ett tidigt stadium bringas att komma i kontakt med bra film och underhållning. Vi vet av erfarenhet att just ungdomar från en kulturfattig miljö har svårare att ta del av teater och konstytringar, som kräver inlevelse och förmåga till probleminlevelse. Skolan kan göra insatser genom sin filmkunskap. I TV borde man göra program för barn och föräldrar där de båda grupperna tillsammans kunde sätta sig framför TV och se instruktiva program om film och teater för att sedan diskutera program och TV-lärarens synpunkter.

Här kommer också frågan om barn- och ungdomsteaterverksamheten in. T. ex. Stockholm kan för sin del registrera en omfattande verksamhet i form av bl. a. skolbarnsteatern och Vår Teater (barn- och ungdomsteatern med anknytning till barnavårdsnämndens fritidsverksamhet). Liknande arbete, om än i mindre skala, förekommer på flera håll i landet.

Vi behöver barnfilm och annan underhållning, som är spännande, engagerande och roande. De fördummande och förråande alstren däremot måste konkurreras bort (censur är ingen lösning, den skapar nya problem). Det kan ske genom att god barnfilm och underhållning får en chans att göra sig gällande och att barnen och ungdomen på ett tidigt stadium kommer i kontakt med aktiva kulturupplevelser.

Lokal barnfilmklubb

Några filmbolag har försökt att betjäna landets barnfilmklubbar med programpaket. Barnavårdsnämndens fritidsavdelning i Stockholm sammanställde vid ett

tillfälle tio program med rubriken »Barnfilmklubben» med film, tävlingar, lekar och hobby. De tio programmen kunde kostnadsfritt disponeras av föreningar och ungdomsgårdar i staden.

Erfarenheterna visar att det lokalt finns stort intresse för klubbverksamhet med barnfilm. Det är också stimulerande med tanke på att den som vågar starta aldrig behöver riskera att möta tomma lokaler. Problemet är snarare den alltför stora anslutningen.

Centrala initiativ bör komma

Det finns i dag all anledning att företa en översyn av de centrala insatserna för bildandet av nya barnfilmklubbar och en differentierad klubbverksamhet på området. Vad som främst krävs är:

- 1) organisatoriska insatser,
- 2) programmaterial.

Organisatoriska insatser

Man måste hitta en organisatorisk bas för bildandet av lokala barnfilmklubbar, men först måste centrala åtgärder vidtas. En naturlig utgångspunkt är barnfilmkommittén, med säte i Stockholm. Denna bör samarbeta med i första hand bildningsorganisationerna för att få i gång lokala barnfilmklubbar.

De lokala barnfilmklubbarna kan bildas på olika sätt. En framgångsväg är att starta klubbar med föräldraföreningarna som huvudmän i anslutning till skollokalerna. En annan framgångsväg är att bildningsorganisationerna tillsammans startar en klubb. Barnfilmklubbar kan också bildas i anslutning till ungdoms- och hemgårdar.

Mycket talar för *självständiga* barnfilmklubbar. Bildnings-, ungdoms- och kvinnoorganisationer har redan många arbetsuppgifter och återfinnes i flera samarbetsorgan. En idé bakom startandet av en barnfilmklubb bör vara att för verksamheten intresserade tar ansvaret för densamma. Det betyder att folk från olika organisationer och intresserade föräldrar går samman och tar ansvaret inom klubbens ram och utan att i arbetet företräda någon speciell organisation eller riktning. På det sättet kan man komma ifrån representationstänkandet i sammanhanget och närma sig det betydligt effektivare att få med folk, som har tid och lust att göra en arbetsinsats.

Därmed behöver inte organisationerna kopplas bort. De har att ta ett första initiativ och se till att verksamheten kommer i gång. De kan därefter finnas med som stödjande organisationer och betala en årsavgift för att medverka i finansieringen. En gång om året kan det vara lämpligt att barnfilmklubbens styrelse inbjuder de intresserade organisationerna för att informera om verksamheten och ställa den under debatt. På så sätt får föreningsledare av olika kategorier möjlighet att vara med och påverka utformningen av klubbens programval och allmänna verksamhet.

Programmaterial

Den andra viktiga uppgiften i sammanhanget är att få fram program- och reklammaterial. Enligt vår mening bör barfilmkommittén centralt utarbeta paketprogram för tio sammankomster för en termin åt gången. Dessa programpaket, som alltså förnyas ett par gånger om året, bör innehålla film, lekar, tävlingar och sånger. Medlemskort, affischer och annat material bör också tillhandahållas liksom ett särskilt programledarhäfte.

Med hänvisning till vad som ovan anförts föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om en utredning för att få till stånd centrala initiativ i syfte att främja barnfilmklubbsverksamheten i enlighet med vad som i denna motion säges.

Stockholm den 25 januari 1968

Eivor Marklund (vpk) Gustav Lorentzon (vpk) Gunvor Ryding (vpk)

Nr 777

Av herr **Nihlfors m. fl.**, angående konsumentvaruforskning och konsumentupplysning.

(Lika lydande med motion nr 611 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1968

Folke Nihlfors (fp) G. From (fp) Ingegärd Fränkel (fp)
